

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Septimus. Quod contemplator negans habito conceptu affirmatiuo paulatim debeat fruitionem continuare trinaria distinctione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

Et quia [contemplatio a intellectio-
nis in affectu voluntatis terminatur,]
nisi post abstractiones conceptus affir-
matus assumatur, nil vnquam de Deo
veri, & boni participabit, sed miris spi-
ritus obscuritatibus, & pressuris se se in-
uoluet contemplans. Atque idè in to-
ta mystica serie, quocunque modo, via,
aut medio quis procedat, hoc spectari
debet, vt per auersionem, & transcen-
dentiam omnium quę sunt, & quę non
sunt, dein Deus concipiatur, & ametur
vti in se est primum pulchrum, & bo-
num, cuiusque conuersatio tedium
b non habeat, nec conuictus illius tri-
stitionem; sed lætitiā & gaudium. Deum
autem concipere, pro vt magnitudinis
sua mole premit, ad peccatores refer-
tur, ac tum mystico seruit, quando ex
certa negligentia in defectus (quos-
cunque tandem) dilapsus esset. Quod
autem contemplatio negatiua non tan-
tum post transcendentias, Deum vt
summum bonum apprehendat; sed et-
iam varijs actionibus pro ipso bono re-
tinendo occupetur, iam consequenter
dicendum erit,

*Quod contemplator negans habito conceptu
affirmatiuo, paulatim debeat fruitionem
continuare trinaria distinctione.*

ARTICVLVS SEPTIMVS.

Quando ergò contemplans conce-
ptu negatiuo Totius, siue Dei ali-
quam communionē acceperit, non im-
pertinenter illā reijcere, aut negare, sed
secundum quod Deo spirituali modo
coniūgitur, acceptare & intueri debet.

nam [si dati sibi modicè c exiguiq; lu-
minis fines transeat, & aduersos radios,
id quod eius aspectum superat, temerè
intueri conetur, lumen quidem nihil
præter id, quod est accommodatū effi-
ciet, ipsum autem liberum arbitrium,
quod perfectis rebus minus perfectè
studet, datque operam, nec ad ea quę
ipsius non sunt, perueniet: nec medio-
critatem illam, quod immoderatè se ef-
ferat, atque iactet per se assequetur.]
aliud ergò est negare concomitantem
sensibilitatem, aliud negare ipsam cum
Deo vnionem, propter quam quilibet
mysticorum quoque modo, vel affir-
mando, vel negando, operatur. sensibi-
litate ergò non tam reiecta, quam ne-
glecta, ipsam animi cum Deo coniun-
ctionem prosequatur, triplici illa di-
stinctione; qua conformiter ad sub-
stantias separatas, ex præhabita diuina
communione in amore, seu voluntate
fundata, intellectus agens speciem fa-
bricat d pro primo, quam pro secundo
intellectus patiens recipit, & totius con-
ceptus rationem exprimendo perficit;
vt pro tertio ex vtroque dilectio pro-
ducatur. Sicut ad rationem operatio-
num diuinarum ad intra, prius est ipsa
Diuinitas, seu prima Bonitas; quam
quidem pro primo Deus Pater intelle-
ctu concipit, & exprimendo, pro secun-
do Filium gignit, & tertio ex vtroque
spiritus Sanctus procedit. & sicut hæc
quatuor sunt de ratione Sanctissimæ
Trinitatis, ita & illa priora quatuor de
ratione vnus perfectę operationis my-
sticę,

M

sticę,

a S. Tom. 22. q. 180. a. 1. c. b Sap. 8. c S. Dion. de Eccl. Hier. c. 3. d Vt etiam dictum sua decis. 7. a. 8.

sticæ, ad nunc præsens & instans. Atque tum similibus operationibus ad quietem contemplationis pertinentibus, fruitionem diuinam ordinato progressu incipiet, ac iucundè admodum continuabit, incipiendo à minimis per media vsque ad summa, vndè consequenter dicitur,

Contemplationem negatiuam etiam paulatim ab infimis ad medias & superiores fruitiones Ascendere.

ARTICVLVS OCTAVVS.

QVod si mysticus contemplationis negatiuæ, (vt dictum est) operationes suas triplici distinctione digesserit; animaduertet pariter, se in initio status contemplationis aliter, quam in progressu, & in summo perfectius, regionem contemplationis percurrere. dum enim fortè tribus (plus minus) annis, ad statum suum conformiter operatur, in initio contemplationis negatiuæ reperiet sinceras, & animosas tendentias, per quas & creaturas, & ea, quæ ad intra habere videtur, transcendit longè supra seipsum; at in medio paulatim vicinior effectus ijs, quæ supra se conspexerat, ipsam suam interioritatem quoque eleuatam mirabitur, & inferiora sub se videbit: In summo autem prius eleuata, sibi penè equalia habebit, in ijsque simplicem figet aspectum tanquam qui in alto monte habitaculum suum construxerit; etiam ijs, quæ in medio ante fuerant, in inferiori constitutis. quod autem hæc admodum iu-

cundè fiant, quando spiritus in summo depuratus fuerit, consequenter dicitur,

In superiori regione contemplator negans, meliores fruitiones vt plurimum consequitur, vsque ad initium priuationis.

ARTICVLVS NONVS.

SPirituale illud solatium, quo omnium mysticorum animi à transuentium rerum affectu absconduntur; contrario quasi progressu in statu contemplationis accidit. Contemplatores enim affirmatiui, cum amorosis tendentijs ab ipso exordio internæ exercitationi vacent, similibus blandimentis vsque ad superiores operationes contemplationis demulcentur: in ipso tamen summo non vsque; adeò benè affecti propter affectuosas tendentias, nondum sufficienter ad puras operationes spirituales, depuratas. At contemplatores negatiui, cum modico solatio tempore meditationis, aspirationis, & contemplationis in inferiori regione affecti fuerint, vel quod aridioris humoris sint, & naturæ, vel quod solatijs amorosis inferiorem hominem frui non permiserint, continuis transcendentij sensitua deprimentes, tandem in media, & superiore regione, quasi collectum thesaurum spiritualis solatij inueniunt: in eoque tanquam in propria sphaera circumuolitantes, spiritualiter spiritualia, & mentis pulchritudines, subtiliori lumine percipiunt. Vix etiam dein, si ad vltiora procedunt in statu priua-

a Vt latius 2. p. Dec. 6.